

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.4/J/2014

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTARĂREA nr.9/J

Ședința publică din 19 iunie 2014

Președinte - _____

Judecător - _____

Judecător dr.- _____

Judecător - _____

Judecător - _____

Judecător - _____

Judecător - _____

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului D.D.D., judecător în cadrul Judecătoriei P., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II-a și lit.c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică de la 18 iunie 2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
integrantă din prezenta hotărâre, când secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 19 iunie 2014 când a hotărât următoarele:

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr.4/J/2013, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului D.D.D., judecător în cadrul Judecătoriei P., cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit.c) și t) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în „manifestarea unei atitudini nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi...și reprezentanții altor instituții”, precum și în “exercitarea funcției cu gravă neglijență”.

În motivarea acțiunii se reține, în esență, că pârâtul a depășit cadrul legal și regulamentar prin întocmirea citațiilor telefonice către Parchetul de pe lângă Judecătoria P., Parchetul de pe lângă Tribunalul A., Parchetul de pe lângă Curtea de Apel P. și Parchetul de pe lângă I.C.C.J., citații prin care a solicitat în mod imperios asigurarea prezenței în sală a reprezentantului Parchetului, și a

[REDACTED]
Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

interogat, chestionat și interpelat procurorul de ședință, manifestări apreciate ca fiind nedemne pentru un magistrat.

De asemenea, s-a mai reținut că pârâtul a formulat cu întârziere cererile de abținere în dosarele nr.____/280/2013, nr.____/280/2011, nr.____/280/2013 și nr.____/280/2013, a dispus măsuri în cauză după formularea cererii de abținere în dosarele nr.____/280/2013 și nr.____/280/2013, a încuviințat probatoriul în dosarul nr.____/280/2012, după ce i s-a admis cererea de abținere formulată la data de 25.01.2013 și a încălcat principiul contradictorialității în dosarul nr. ____/280/2013.

Se susține că aspectele sunt probate în primul rând prin înregistrarea audio a ședințelor de judecată, prin declarațiile martorilor care au avut contact în vreun mod cu comportamentul domnului judecător și cu înscrisuri.

De asemenea s-a arătat că a fost audiat domnul judecător D.D., procesul verbal întocmit cu ocazia ascultării acestuia regăsindu-se în dosarul de cercetare disciplinară.

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

Pârâtul nu a depus întâmpinare.

La termenul din data de 23.04.2014 secția a procedat la audierea pârâtului, ocazie cu care acesta a arătat că practica la nivelul Judecătoriei P. este în sensul că, în cauzele formulate în temeiul Legii nr.82/2012, participarea procurorului este obligatorie, iar ca și procedură, procurorul se prezintă la judecător care prin rezoluție, fixează termen și intră în camera de consiliu. Acesta a fost

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

motivul pentru care a apreciat că procurorul trebuie să se prezinte în camera de consiliu și să-și susțină cererea. În același sens arată că voia să pună în discuție restrângerea autorizării pe un termen mai scurt. De asemenea, arată că în cele trei cauze care fac obiectul acestui dosar, cei doi procurori au trimis cererile prin intermediul femeii de serviciu de la parchet, la registratura instanței, apreciind că nu mai este nevoie să participe la ședință. Pârâtul arată că nu este adevărată susținerea inspecției potrivit cu care încearcă să-i pună în dificultate pe procurori prin întrebările pe care le pune în timpul ședinței de judecată ci, doar le solicită opinia cu privire la diferite chestiuni ce se ivesc pe parcursul procesului. Arată că nu s-a adresat niciodată într-o manieră desconsiderantă procurorului.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia a încălcat principiul contradictorialității arată că este adevărată, însă C.E.D.O. îl îndreptățește să dea termen direct pentru pregătirea apărării. Apreciază că plângerea procurorului A. s-a datorat faptului că acesta face naveta la București, și probabil i s-a părut șicanator să stabilească termen la orele 22,00 și respectiv 7,00 dimineata.

Cu referire la faptul că s-a abținut cu întârziere în cauza nr.6498/280/2013, respectiv după 3 termene, deși soluționase o propunere de arestare preventivă, domnul judecător arată că în momentul în care a fost sesizat cu judecarea cauzei nu avea un referat de la grefierul registrator din care să rezulte starea sa de incompatibilitate, și că nu și-a amintit că judecase o astfel de cauză. Mai arată că în luna aprilie a sesizat o astfel de situație în trei cauze, ceea ce l-a determinat să aplice amenzi judiciare. Și în celelalte cazuri ce se rețin în acțiunea disciplinară este aceeași situație, în sensul că nu a fost întocmit referatul de către grefierul registrator. În ceea ce privește dosarul nr. 3067/280/2013 a arătat că situația

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

[REDACTED]

de incompatibilitate a apărut la data de 14.05.2013 și nu pe data de 8.02.2012, pentru că atunci a luat cunoștință, însă acest lucru se datora tot omisiunii grefierului registrator de a întocmi referatul. În ceea ce privește dosarul nr. ____/280/2013 în care a formulat cerere de abținere la 25.01.2013 și care i-a fost admisă la 28.01.2013, a intrat și la data de 19.02.2013 în locul altui coleg și a dispus emiterea de adrese către penitenciar pentru a se comunica ce pedeapsă a executat inculpatul. Precizează că în acea lună intrase de 2 ori pe săptămână, având un volum mare de activitate, astfel că era incompatibil în acea cauză. În același sens arată că în perioada examinată de inspecție erau doar 4 judecători în secția penală și că măsurile pe care le-a dispus nu afectau fondul judecății. Arată că s-a discutat în secție despre posibilitatea de a dispune astfel de măsuri după ce se formulează cerere de abținere și concluzia a fost în sensul afirmativ, însă precizează că dacă nu ar fi avut un volum mare de muncă cu siguranță nu ar fi dispus nicio măsură. De exemplu, în dosarul ____/280/2013, la termenul din 20.08.2013 chiar petentul arestat i-a atras atenția că a mai soluționat o cauză similară, situație față de care a cerut grefierului să facă verificări în sistemul Ecris, însă întrucât procurorul de ședință i-a cerut să emită adresă la penitenciar a dispus și emiterea acestei adrese.

În ședința din 21.05.2014 au fost audiați în calitate de martori domnii procurori D.R. și A.A.

Martora D.R. arată că a fost procurorul care a supravegheat cercetările într-o cauză personală a pârâtului, cauză în care a respins o parte din probele solicitate de acesta. Nici înainte de această întâmplare conduita domnului judecător nu a fost una corectă, însă după aceea i s-a părut că această

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

conduită s-a accentuat. Martora arată că în procedura prevăzută de Legea nr. 82/2012 prezența procurorului nu este obligatorie și că aceasta este practica și la Judecătoria P. În ceea ce privește cele două dosare la care se face referire în acțiunea disciplinară menționează că le-a trimis la instanță prin intermediul unui grefier din cadrul parchetului și că există situații în care dosarul este dus personal de procuror întrucât și volumul de muncă al grefierilor este mare. La data de 5 noiembrie 2013, după ce a trimis dosarul la instanță, a fost sunată de doamna grefier N.M. care i-a spus că este nevoie să se prezinte la judecarea cauzei având ca obiect solicitarea formulată în baza Legii nr.82/2012, însă i-a spus că nu participă deoarece conform legii nu este obligată să participe. Prim procurorul parchetului a chemat-o în biroul său și i-a spus că dl. judecător D. insistă să participe la judecarea cauzei și că a fost citată inclusiv prin intermediul Parchetului de pe lângă Tribunalul A., Parchetului de pe lângă Curtea de Apel P. și Parchetului de pe lângă I.C.C.J., însă a arătat că este la latitudinea sa dacă participă sau nu. Solicitarea sa a fost respinsă de domnul judecător, iar la circa o săptămână a avut o nouă cerere în baza Legii nr.82/201. Nici atunci nu a participat la ședința de judecată, iar cererea a fost de asemenea respinsă. Martora arată că nu știe cum procedează ceilalți colegi procurori, în sensul dacă participă sau nu la aceste ședințe de judecată, însă maniera în care a procedat domnul judecător D.D. o apreciază ca o șicană directă la adresa sa. Martora arată că uneori, din motive de curtoazie duce personal dosarul la instanță, însă nu participă la soluționarea cauzei. Cu toate acestea a intrat într-o astfel de ședință de judecată și a avut o experiență neplăcută în sensul că a fost practic interogată ca și cum ar fi avut calitate de martor. Mai arată martora că între domnul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

_____

_____

judecător D. și parchet există o situație tensionată a cărei cauză o apreciază ca fiind comportamentul neprofesional al domnului judecător. Arată că "atitudinea desconsiderantă" a pârâtului a rezultat din modul în care a citat-o pentru a participa la ședința din 8.11.2012, întrucât a urmărit prin aceasta informarea șefilor ierarhici despre faptul că refuză să participe la ședința de judecată. Precizează că nu cunoaște dacă colegii săi participă sau nu la astfel de ședințe de judecată, însă arată că și dacă ar fi știut că ceilalți procurori participă la aceste ședințe nu ar fi participat.

Martorul A.A.A. arată că a avut o bună colaborare cu domnul judecător D. până în luna septembrie, dată la care a sesizat instanța cu o cerere de arestare preventivă a unui inculpat. Arată că în general nu participă la ședințele în care se soluționează cereri întemeiate pe Legea nr.82/2012, însă până în luna septembrie a participat la aceste ședințe prezidate de domnul judecător D. A precizat că la ședințele de acest fel prezidate de ceilalți magistrați nu a participat. Din luna septembrie a trimis greșierul cu dosarul la instanță, fără să mai participe la soluționarea cauzei, însă domnul judecător D. i-a respins toate cererile. La începutul lunii septembrie, înainte de ora 16,00, l-a sunat pe domnul judecător D.D. și l-a anunțat că urmează să sesizeze instanța cu o propunere de arestare preventivă, domnul judecător fiind planificat la serviciul de permanență. În jurul orelor 18,00 organele de poliție care instrumentau cauza i-au adus dosarul la parchet, și a revenit cu un telefon la domnul judecător în jurul orelor 20,00 pe care l-a întrebat dacă nu poate veni cu dosarul a doua zi. Domnul judecător i-a explicat că a doua zi este planificat alt coleg și că nu este nicio problemă dacă vine mâine, însă dacă vine în seara respectivă dosarul trebuie să fie

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

soluționat atunci. În final au stabilit să se întâlnească la ora 22,00 la instanță. După ce a dus dosarul, domnul judecător a intrat în sală fără să-l studieze și, după ce a întrebat-o pe doamna avocat dacă a studiat dosarul, iar aceasta a răspuns în sens negativ, a acordat termen a doua zi la ora 7,00. Pârâtul nu a dat cuvântul martorului pe cererea de amânare încălcând principiul contradictorialității. Martorul apreciază că domnul judecător cunoștea faptul că are domiciliul în București și că a procedat în acest mod intenționând să-l șicaneze. A doua zi dimineața, la ora 7,00 era prezentă în sala de judecată toată lumea cu excepția domnului judecător care a venit la ora 7,30, iar din discuțiile cu doamna avocat a rezultat că aceasta nu studiase dosarul. Martorul arată că în cadrul dezbaterilor domnul judecător i-a pus întrebări ca în cadrul unui interogatoriu, depășind cadrul legal de desfășurare a ședinței de judecată. Apreciază ca nefiind procedural modul în care domnul judecător conduce ședințele de judecată, iar motivarea pe care acesta a dat-o soluției de respingere a propunerii, oral, în ședința de judecată a fost tendențioasă la adresa parchetului. Martorul arată că a intenționat să declare recurs în sală, însă acest lucru nu i-a fost permis, fiind nevoit să formuleze în scris calea de atac. După sesizarea Inspecției Judiciare atitudinea domnului judecător față de procurori a devenit și mai șicanatorie, precizând că acesta are o atitudine desconsiderantă atât în ședințele de judecată în care „îl pune la punct pe procuror”, inițiază discuții contradictorii cu acesta și face aprecieri care depășesc cadrul legal.

La termenul din 18.06.2014 a fost audiată martora N.M., grefierul de ședință a domnului judecător D.D.. Martora arată că la nivelul Judecătoriei P. nu se efectuează de către grefierul registrator sau de grefierul de ședință

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

verificările prevăzute de regulament în disp. art. 95 și 103. Uneori domnul judecător D. dispunea a se face aceste verificări în sala de ședință. În ceea ce privește dosarele având ca obiect Legea nr.82/2012 arată că au existat câteva cazuri în care domnii procurori au depus cererile prin registratură, iar în aceste situații s-a dispus citarea telefonică a reprezentantului parchetului. Întrucât acesta nu s-a prezentat s-a dispus citarea prin intermediul parchetelor superioare. Martora arată că domnul judecător D. are o atitudine oficială față de procurori, avocați și justițiabili. Precizează martora că în anumite cazuri discuțiile dintre domnul judecător D. și procuror erau mai lungi, în sensul că domnul judecător pune întrebări reprezentantului parchetului. De asemenea arată că nu exista o practică unitară la nivelul instanței cu privire la participarea procurorului la ședințele de judecată în care se soluționau cereri întemeiate pe Legea nr.82/2012. În ceea ce privește faptul că nu s-a întocmit proces verbal în care să se constate că reprezentantul parchetului a formulat recurs martora arată că, întrucât se încheiase ședința de judecată, completul părăsise sala de ședință, iar înregistrarea ședinței fusese oprită, l-a îndrumat pe procuror să depună declarație de recurs la registratură. De asemenea arată martora că domnul judecător D. nu i-a solicitat întocmirea referatului, potrivit dispozițiilor art. 103 din regulament, cu excepția verificărilor efectuate în sală.

Au mai fost administrate probele cu înscrisuri și audierea înregistrărilor din ședințele de judecată ce au avut loc în datele de 16.09.2013 și 5.11.2013.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La data de 02.10.2013 s-a înregistrat la Inspecția Judiciară – Direcția de Inspecție Judiciară pentru Judecători sub nr. ____/IJ/2825/DIJ/2013 memoriul formulat de domnul procuror A.A.D. La memoriul inițial a mai fost transmisă o completare la data de 22.10.2013.

La data de 04.10.2013 s-au înregistrat la Inspecția Judiciară – Direcția de Inspecție Judiciară pentru Judecători sub nr. ____/IJ/2857/DIJ/2013, memoriile formulate de Parchetul de pe lângă Judecătoria P., înregistrate inițial la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. ____/____/1154/27.09.2013, nr. ____/____/1154/27.09.2013 și nr. ____/____/1154/27.09.2013.

La data 18 octombrie 2013 Parchetul de pe lângă Judecătoria P. a trimis o nouă completare la sesizările anterioare, care a fost înregistrată la Inspecția Judiciară la nr. ____/IJ/2857/DIJ/2013.

La data de 8 noiembrie 2013 s-a înregistrat la Inspecția Judiciară cu nr. ____/IJ/ 2857/DIJ/2013 o completare a memoriului formulat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Pitești.

Verificările prealabile s-au încheiat în dosarul nr. ____/IJ/2825/DIJ/2013 la data de 06.01.2014, iar în dosarul nr. ____/IJ/2857/DIJ/2013 la data de 24.12.2013.

În urma analizării probelor administrate în cursul verificărilor prealabile și a situației de fapt rezultate din verificări, s-a apreciat că există indicii cu privire la săvârșirea de către domnul judecător D.D.D. a unor abateri disciplinare prevăzute de art. 99 din Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, astfel că prin rezoluția din data de 24.12.2013, întocmită în lucrarea nr. ____/IJ/2857/DIJ/2013, în baza dispozițiilor art. 45 alin. (6) lit. b) din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător D.D.D., din cadrul Judecătoriei P. - Secția Penală, cu privire la abaterile disciplinare reglementate de art. 99 lit. c), i) și n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, totodată dispunându-se baza în baza art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004 clasarea sesizării formulate de Parchetul de pe lângă Judecătoria P. cu privire la domnul judecător D.D.D., referitor la dosarul nr. ____/280/2013 al Judecătoriei P.

Prin rezoluția din data de 06.01.2014, întocmită în lucrarea nr. ____/IJ/2825/DIJ/2013 în baza dispozițiilor art. 45 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător D.D.D., din cadrul Judecătoriei P. - Secția Penală, cu privire la abaterile disciplinare reglementate de art. 99 lit. c), i) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

În vederea soluționării unitare a aspectelor semnalate, întrucât cele două sesizări priveau pe același judecător, prin referatul de conexare întocmit în data de 28.01.2014 s-a dispus, potrivit art.45 (8) din Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, conexarea lucrării nr. ____/IJ/2857/DIJ/2013 la lucrarea nr. ____/IJ/2825/DIJ/2013.

Cercetarea disciplinară a fost efectuată în perioada 04.02-07.02.2014 în temeiul dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2), (6) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și al prevederilor art. 24 – 31 din

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către
Inspekția Judiciară.

Prin rezoluția nr. ____/IJ/2825/DIJ/2013 s-a dispus exercitarea acțiunii
disciplinare împotriva domnului judecător D.D.D., din cadrul Judecătorei P. –
Secția penală, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c)
și art.99 lit.t) teza a II a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și
procurorilor, republicată, iar în temeiul prevederilor art. 47 alin. (1) lit. c) din
Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și
modificată, repingerea sesizării privind săvârșirea de către domnul judecător
D.D.D.a abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. i) și art. 99 lit. n) din
Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Prin urmare, în raport de cele arătate mai sus susținerea pârâtului potrivit
căreia cercetarea disciplinară este nelegală întrucât au fost depășite termenele
prevăzute de lege este neîntemeiată. Se impune a fi subliniat în acest sens faptul
că Inspekția Judiciară a fost sesizată în dosarul nr. ____/IJ/2825/DIJ/2013 la data
de 2.10.2013 și în dosarul ____/IJ/2857/DIJ/2013 la data de 4.10.2013. Data
invocată de pârât în concluziile scrise, respectiv cea de 25.09.2013, este data la
care cererea a fost primită la Consiliul Superior al Magistraturii, însă aceasta a
fost înaintată spre competență soluționare Inspekției Judiciare. Potrivit rezoluției
și fișei de repartizare cererea a fost înregistrată la Inspekția Judiciară – Direcția de
Inspekție Judiciară pentru Judecători, la data de 2.10.2014. În raport de această
dată atât termenul de 45 de zile în care se putea prelungi procedura verificării
prealabile cât și termenul de 90 de zile nu au fost depășite.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția apreciază că și susținerea pârâtului potrivit căreia în cursul cercetării disciplinare i-a fost încălcat dreptul la apărare este neîntemeiată.

Astfel, la pagina 172 din dosarul ____/DIJ/2013 există dovada de comunicare a rezoluției din data de 06.01.2014 și a rezoluției din data de 24.12.2013, rezoluții în cuprinsul cărora se regăsește și completarea la sesizarea inițială a numitului A.A.

Or, pârâtul a fost audiat după ce i-au fost comunicate cele două rezoluții, astfel că dreptul la apărare nu i-a fost încălcat.

De asemenea, Inspekția Judiciară a admis probele pe care le-a apreciat ca fiind pertinente și concludente soluționării cauzei, neexistând o obligație în sarcina sa de a administra toate probele solicitate de pârât.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prev. de art. 99 lit t) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, secția reține următoarea situație de fapt:

1. Dosarul nr. ____/280/2013 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei P. la data de 26.03.2013, cauza fiind repartizată aleatoriu completului C4 (format prin redenumirea completului C9 penal) prezidat de domnul judecător D.D.D., a parcurs 3 termene de judecată și, respectiv 6 luni de la data repartizării dosarului pe complet până la momentul formulării de către acesta a cererii de abținere.

În susținerea cererii de abținere judecătorul cercetat a invocat incidența dispozițiilor art.50 C.p.p. raportat la art.48 alin.(1) lit.a) teza finală Cp.p.

Prin încheierea din data de 26.09.2013, prin care s-a admis cererea de abținere, s-a reținut că la data de 14.11.2012, magistratul judecător D.D. a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

_____

_____

respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului I.A.I.. Potrivit dispozițiilor art. 48 alin.1 lit. (a) C.p.p., judecătorul este incompatibil de a judeca dacă în cauza respectivă a soluționat propunerea de arestare preventivă în cursul urmăririi penale.

Totodată, prin încheierea din data de 26.09.2013 au fost desființate și actele procedurale îndeplinite în cauză.

2. Dosarul nr._____/280/2011 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei P. la data de 05.12.2011 fiind repartizat aleatoriu completului C9, prezidat de domnul judecător D.D.D.

La termenul din data de 25.05.2012, respectiv după 3 termene de judecată (06.01.2012, 02.03.2012, **13.04.2012**) și la un interval de 5 luni de la înregistrarea dosarului, domnul judecător D.D.D. formulează oral cerere de abținere. În susținerea cererii de abținere domnul judecător a invocat incidența dispozițiilor art.50 C.p.p. și art.47 Cp.p.

Prin încheierea din data de 28.05.2012, prin care s-a admis cererea de abținere, s-a reținut că judecătorul cercetat și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluția ce ar putea fi dată în cauză, întrucât a pronunțat **sentința penală nr. 1277/30.03.2012** .

3. Dosarul nr._____/280/2013 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei P. la data de 08.02.2013, fiind repartizat aleatoriu completului C9 prezidat de domnul judecător D.D.D.. După 2 termene de judecată, respectiv la data de **24.05.2013**, domnul judecător D.D. a formulat cerere de abținere, admisă prin încheierea din data de 27.05.2013. În susținerea cererii de abținere domnul judecător D.D. a invocat incidența dispozițiilor art.50 C.p.p. și art.47 alin.2 Cp.p.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin încheierea din data de 27.05.2013, prin care s-a admis cererea de abținere s-a reținut că prin **sentința penală nr. ____/14.05.2013**, domnul judecător și-a exprimat părerea cu privire la soluția unei cereri de liberare condiționată formulată de petent, în cauză fiind incident cazul de incompatibilitate prev. de art. 47 alin 2 Cpp .

4. Dosarul nr.____/280/2012 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei P. la data de 05.10.2012. La primul termen de judecată, 25.01.2013, după formularea cererii de abținere și acordarea unui termen de control, cauza a fost înaintată completului C1 în vederea soluționării cererii de abținere.

Prin încheierea din data de 28.01.2013 s-a admis cererea de abținere și s-a înaintat dosarul în vederea repartizării aleatorii, dosarul fiind repartizat completului C3.

La termenul din data de 19.02.2013, domnul judecător D.D.D. aflat pe lista de permanență, îl înlocuiește pe titularul completului C3, și dispune măsuri în dosar încuviințând probe, fără să constate că, în ceea ce-l privea, fusese admisă o cerere de abținere în dosar.

5. Dosarul nr.____/280/2013 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei P. la data de 20.06.2013. La termenul din data de 20.08.2013 judecătorul cercetat se abține, însă continuă să dispună emiterea unei adrese către penitenciar, efectuarea unor verificări în sistemul informatizat și citarea petentului, cu acordarea unui termen de control.

6. Dosarul nr.____/280/2013 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei P. la data de 24.05.2013. Judecătorul cercetat formulează oral cerere de abținere la al treilea termen de judecată, 11.09.2013, respectiv după 4 luni de la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

repartizarea dosarului pe complet. După formularea cererii și înainte de înaintarea dosarului la completul imediat următor domnul judecător dispune atașarea unor copii conforme cu originalul la dosar, revine cu adresă la penitenciar și dispune citarea petentului.

7. Din înregistrarea audio a ședinței de judecată din data de 16.09.2013 (dosarul nr. ____/280/2013) rezultă, fără echivoc, că domnul judecător D.D. nu a pus în discuția părților amânarea cauzei, întrebând doar pe apărătorul inculpatului dacă a reușit să studieze dosarul, după care, afirmând că nici instanța nu l-a studiat, a procedat la amânarea cauzei, fără să acorde cuvântul și titularului cererii, respectiv reprezentantului parchetului. De altfel, domnul judecător D.D. confirmă faptul că nu a pus în discuție cererea de amânare a judecării cauzei, însă apreciază că acest lucru nu era obligatoriu întrucât, în vederea garantării dreptului la apărare, era obligat să amâne cauza.

Potrivit art.99 lit.t) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

Pentru a se putea reține „grava neglijență”, este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să se poată caracteriza ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În considerarea elementelor care definesc conținutul abaterii disciplinare reglementată de art. 99 lit. t) teza a- II- a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, se impune a fi avută în vedere întrunirea cumulativă a elementelor specifice acestei abateri disciplinare, constând în existența unei conduite culpabile a magistratului în exercitarea funcției, inclusiv sub aspectul încălcării normelor de procedură cât și din perspectiva îndeplinirii condiției gravei neglijențe.

Secția apreciază că situația de fapt expusă la punctele 1, 2, 4, 5 și 6 constând în formularea cu întârziere a cererilor de abținere, în dosarele cu nr. ____/280/2013 și ____/280/2011, cât și dispunerea de măsuri în cauză (dosarele nr.____/280/2013, nr.____/280/2013), respectiv încuviințarea de probe (dosarul nr.____/280/2012), după formularea orală a cererii de abținere se circumscriu elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(t) teza a- II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Potrivit art.50 Cpr.pen "persoana incompatibilă este obligată să declare, după caz, președintelui instanței, procurorului care supraveghează cercetarea penală sau procurorului ierarhic superior, că se abține de a participa la procesul penal, cu arătarea cazului de incompatibilitate ce constituie motivul abținerii. Declarația de abținere se face de îndată ce persoana obligată la aceasta a luat cunoștință de existența cazului de incompatibilitate."

Articolul 10 din Hotărârea nr. ____/din 24 august 2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, prevede că, în caz de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

incompatibilitate, judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină, potrivit legii.

Potrivit art.5 alin. (2) din Hotărârea nr.387/2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, judecătorii au ca îndatoriri: să asigure, prin activitatea desfășurată, respectarea legii (lit.a); să respecte prevederile legale și cele ce rezultă din regulamente (lit.b); să dea dovadă de competență profesională (lit.e).

În art.95 alin.1² din Hotărârea nr.387/2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, se prevede că în cauzele penale cu arestați, la primirea rechizitoriului, persoana desemnată cu repartizarea aleatorie verifică în sistemul ECRIS dosarele în care s-a dispus ori s-a prelungit măsura arestării preventive a inculpaților și înaintează de îndată dosarul format, încheierile prin care s-a soluționat propunerea de arestare preventivă ori de prelungire a acestei măsuri, precum și un proces verbal în care menționează rezultatul verificării, președintelui secției penale sau, după caz, președintelui instanței, dacă nu există secții, care poate dispune, în scris, ca dosarul să nu fie repartizat acelor completuri care au pronunțat încheierile repective.

Articolul 103 alin.1¹ din Hotărârea nr.387/2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, prevede că, pentru dosarele aflate la primul termen de judecată, grefierul de ședință verifică în sistemul ECRIS dacă există alte dosare formate ca urmare a unei cereri formulate de aceleași persoane, împotriva aceluiași persoane și având același obiect și întocmește un referat în care menționează rezultatul verificării, pe care îl prezintă completului de judecată, cel mai târziu cu o zi înainte de data la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

care este planificată ședința de judecată. În vederea verificării aplicării prevederilor art. 96², președintele completului sau alt judecător care face parte din complet va dispune atașarea dosarelor identificate.

Potrivit art.54 alin. (1) lit.a) din Hotărârea nr.387/2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, grefierul de ședință participă la ședințele de judecată, îndeplinind atribuțiile prevăzute de lege și de prezentul regulament, sub controlul președintelui completului de judecată.

Din interpretarea acestor dispoziții rezultă că magistratul învestit cu soluționarea cauzei este dator să depună toate diligențele pentru a asigura desfășurarea procesului penal în condiții de legalitate, să dea dovadă de competență profesională și să asigure respectarea prevederilor ce decurg din legi și regulamente.

Secția apreciază că nu poate fi primită apărarea pârâtului potrivit căreia formularea cu întârziere a cererilor de abținere a fost cauzată de faptul că grefierii registrator și de ședință nu au întocmit referatele cerute de art.95 alin.1¹ și art.103 alin.1¹ din Hotărârea nr.387/2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, întrucât judecătorul are obligația să verifice și să controleze îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de legi și regulamente de către grefier.

Acceptând să intre în ședința de judecată fără întocmirea de către grefier a referatului din care ar fi rezultat dacă este sau nu incompatibil domnul judecător D.D. și-a asumat încălcarea dispozițiilor procedurale referitoare la incompatibilități.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Rățiunea pentru care legea prevede îndeplinirea de către grefierul registrator a atribuției constând în efectuarea de verificări și întocmirea procesului verbal în sensul disp. art.95 alin.1¹ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești este aceea a evitării acordării unor termene de judecată inutile, care ar duce la prelungirea nejustificată a procedurilor judiciare. Tocmai pentru a se evita repartizarea cauzei unui complet incompatibil să judece, care ar urma să formuleze cerere de abținere, iar după soluționarea acesteia să se procedeze la o nouă repartizare aleatorie, s-a creat posibilitatea ca președintele secției, sau, după caz, președintele instanței, să dispună, în scris, ca dosarul respectiv să nu fie repartizat completurilor care au pronunțat încheierile respective.

Aceasta nu înseamnă că judecătorul învestit cu o cauză penală prin rechizitoriu nu trebuie să studieze toate actele dosarului, acte din care rezultă că este incompatibil să soluționeze acea cauză.

De asemenea, în situația în care judecătorul constată că referatul cerut de disp. art. 103 alin.1¹ din regulament nu a fost întocmit de grefierul de ședință are obligația să dispună efectuarea verificărilor și prezentarea acestui referat.

Secția apreciază că nerespectarea normelor de procedură prevăzute de art.50 și următoarele din Codul de procedură penală de către domnul judecător D.D. s-a făcut cu gravă neglijență, acesta manifestând o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție.

Astfel, în ceea ce privește dosarul nr. ____/280/2013, domnul judecător D.D., nu a studiat temeinic actele și lucrările dosarului, și nu a observat că,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prin încheierea din 14.11.2012, a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului Ilie A.I., fiind incompatibil să soluționeze cauza pe fond. După 3 termene de judecată și, respectiv 6 luni de la data repartizării dosarului pe complet, pârâtul a formulat cerere de abținere.

De asemenea, în dosarul nr. ____/280/2011, deși la data de 30.03.2012 a pronunțat sentința penală nr.1277, la termenul din 13.04.2012 nu formulează cerere de abținere. Domnul judecător D.D. formulează cerere de abținere la termenul următor, respectiv la data de 25.05.2012, cerere formulată oral, în ședința de judecată.

În dosarele nr. ____/280/2013 și nr. ____/280/2013, dosare cu care pârâtul a intrat în ședința de judecată fără să aibă întocmit de grefierul de ședință referatul cerut de disp. art.103 alin.1¹ din Hotărârea nr.387/2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, a dispus efectuarea verificărilor în timpul ședinței de judecată. Mai mult decât atât, după efectuarea verificărilor de grefier și formularea cererii de abținere, oral, în timpul ședinței de judecată, a dispus măsuri în cauză, respectiv a dispus proba cu relații.

De asemenea, în dosarul nr. ____/280/2012, în care i se admisesse cererea de abținere la un termen anterior, a încuviințat probe, cu încălcarea dispozițiilor legale privitoare la incompatibilități.

Or, odată ce magistratul formulează cerere de abținere într-o cauză sau cererea de abținere i-a fost admisă, orice act procesual sau de procedură se suspendă până când dosarul revine completului legal investit.

Disponerea de acte procesuale sau procedurale de către pârât, deși

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

_____

_____

formulase cerere de abținere în cauză, nu are nicio justificare, încălcându-se în mod flagrant dispozițiile legale.

De asemenea, faptul că pârâtul a formulat cerere de abținere în cauzele în care era incompatibil, după trecerea mai multor termene de judecată și a dispus măsuri, respectiv a încuviințat probe, este rezultatul încălcării de către acesta a dispozițiilor prev. de art. 50 din Codul de procedură penală și a disp. art 5 alin.(2) și art. 54 alin. (1) lit a) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Pentru a se evita prelungirea nejustificată a procedurilor judiciare magistratul trebuie să depună toate diligențele în sensul verificării existenței vreunui caz de incompatibilitate, iar formularea unei eventuale cereri de abținere să se facă înainte de termenul fixat pentru judecată. În situația în care cererea va fi găsită întemeiată, se procedează în conformitate cu dispozițiile art.98 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, dosarul fiind din nou repartizat aleatoriu.

Potrivit art.52 alin.(2) din Codul de procedură penală, examinarea declarației de abținere se face de îndată, astfel încât, după formularea cererii de abținere oral, în ședința de judecată, se impune ca ședința să fie suspendată, iar dosarul să fie trimis la completul imediat următor care judecă în aceeași materie. Acest complet trebuie să soluționeze cererea de abținere în aceeași zi, urmând ca dosarul să fie din nou repartizat.

Or, prin formularea cu întârziere a cererilor de abținere urmate în unele cazuri și de dispunerea de măsuri sau încuviințarea de probe, s-a ajuns la prelungirea în mod nejustificat a procedurilor judiciare și la încălcarea de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

către pârât a dispozițiilor art.4 alin (1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, dispoziție legală potrivit căreia judecătorii sunt obligați, ca prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii.

Magistrații sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu și sunt datori să depună diligența necesară în vederea îndeplinirii lucrărilor cu respectarea termenelor prevăzute de lege.

În ceea ce privește punctul 3 din situația de fapt reținută (dosarul cu nr.____/280/2013), secția apreciază că domnul judecător D.D. nu a încălcat normele de procedură ce reglementează incompatibilitatea magistratului, întrucât motivul de incompatibilitate a intervenit la data de 14.05.2013, iar pârâtul a formulat cerere de abținere la data de 24.05.2013, respectiv la primul termen după ivirea cazului de incompatibilitate.

Având în vedere situația de fapt reținută anterior la punctul 7 (dosar nr.____/280/2013), în ceea ce privește încălcarea principiului contradictorialității, secția apreciază că fapta pârâtului de a nu pune în discuția părților și de a nu da cuvântul procurorului asupra cererii de amânare a cauzei se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. (t) teza a-II- a din Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Nu poate fi primită susținerea pârâtului potrivit căreia studiul dosarului de către apărătorul inculpatului, în vederea garantării dreptului la apărare este o măsură premergătoare ședinței de judecată, întrucât în această ipoteză,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

studiu dosarului trebuia făcut înaintea ședinței, fixându-se o oră mai târzie.

Potrivit art.289 Cod procedură penală - forma anterioară modificării din februarie 2014 - judecarea cauzei se face în fața instanței constituite conform legii și se desfășoară în ședință oral, nemijlocit și în contradictoriu. Din lecturarea acestor dispoziții se desprind concluziile că, principiile specifice fazei de judecată sunt: publicitatea, oralitatea, nemijlocirea și contradictorialitatea.

Secția reține că întrucât domnul judecător nu a acordat cuvântul procurorului de ședință asupra cererii de amânare a cauzei, dispunând direct acordarea unui termen de judecată a doua zi, au fost încălcate dispozițiile prevăzute de art. 289 Cod procedură penală.

Este adevărat că și după luarea concluziilor procurorului era posibil să se ajungă la aceeași soluție de amânare a cauzei, după cum era posibil și să se fixeze o altă oră, în aceeași seară. Faptul că apărătorul inculpatului trebuia să studieze dosarul nu justifică încălcarea unui principiu fundamental al procesului penal, dreptul inculpatului la apărare fiind garantat cu respectarea principiului contradictorialității. Caracterul grav al acestei încălcări rezultă și din faptul că pârâtul apreciază că a procedat în mod legal, invocând respectarea dreptului la apărare al inculpatului.

Or, judecătorul este obligat să asigure supremația legii, și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora.

Sub aspectul laturii subiective, și în raport de probele administrate în cauză, secția reține că modul în care pârâtul judecător a înțeles să își exercite atribuțiile de judecător este expresia gravei neglijențe în exercitarea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

funcției prin încălcarea dispozițiilor legale ce reglementează incompatibilitatea judecătorului și principiul contradictorialității în procesul penal.

Secția apreciază că pârâtul a manifestat o lipsă de diligență nejustificată și nescuzabilă în aplicarea dispozițiilor legale enumerate mai sus, încălcând în mod flagrant aceste norme.

Apărările formulate de pârât nu sunt de natură a înlătura răspunderea judecătorului în contextul în care acesta trebuia să dea dovadă de responsabilitate în îndeplinirea atribuțiilor stabilite prin legi și regulamente. Domnul judecător a adoptat un mod de lucru defectuos și a manifestat o lipsă de rigoare în aplicarea dispozițiilor ce reglementează desfășurarea procesului penal.

Faptele pârâtului au avut consecințe grave, prin conduita sa fiind create premisele unei îndoieli cu privire la imparțialitatea și integritatea magistraților precum și a întregului sistem judiciar.

În consecință, secția apreciază că întreaga activitate desfășurată de către domnul judecător D.D.D., în cauzele analizate, conduce la concluzia că acesta nu a respectat dispoziții elementare de procedură din rațiuni care contravin obligațiilor judecătorilor de a asigura, prin întreaga activitate, supremația legii, respectarea drepturilor și libertăților persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii, fapte care, raportat la prevederile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, se circumscriu abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t), iar sub aspectul laturii subiective, vinovăția sa îmbracă forma gravei neglijențe, prevăzută în teza a- II-a a textului de lege menționat anterior.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.(c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 24/2012, secția reține următoarea situație de fapt:

La data de 8.11.2013, în sectorul supravegheat de doamna procuror R.D. s-a ivit necesitatea formulării unei solicitări în baza Legii nr. 82/2012, iar conform programului comunicat de instanța, la serviciul de permanență era planificat domnul judecător D.D.D. Doamna procuror a ales să trimită dosarul împreună cu solicitarea, la registratura instanței, prin intermediul unei persoane din cadrul parchetului, înțelegând să nu se prezinte personal.

Potrivit referatelor întocmite de grefierul de ședință, aflate la filele 105-109 din volumul II al secției, rezultă că la ora 11,00, doamna procuror D.R. a fost contactată telefonic de martora N.M., grefierul de ședință al domnului judecător D.D., pe telefonul personal, care i-a comunicat că s-a stabilit termen pentru soluționarea cererii la ora 11.20. La ora 11,35 același grefier a luat legătura telefonic cu doamna prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria P. căreia i s-a adus la cunoștință faptul că s-a dispus citarea doamnei procuror D.R. în dosarul nr._____/280/2013, raportat la lipsa acesteia de la ședința de judecată. Doamna prim procuror a arătat că participarea în această cauză este atributul procurorului de caz, și că în situația în care aceasta nu se va prezenta nu se poate asigura participarea altui procuror la ședință.

La ora 12,18 s-a luat legătura telefonic cu Parchetul de pe lângă Tribunalul A., respectiv cu doamna prim procuror adjunct, la ora 12,30 s-a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

luat legătura telefonic cu Parchetul de pe lângă Curtea de Apel P., respectiv cu doamna procuror general adjunct A.T., iar la ora 15,30 s-a luat legătura telefonic cu Parchetul de pe lângă ICCJ, respectiv cu doamna procuror șef adjunct A.C., căroră li s-a adus la cunoștință lipsa de la ședința de judecată a doamnei procuror D.R., solicitându-se luarea măsurilor necesare pentru asigurarea prezenței acesteia la ședința camerei de consiliu.

Doamna procuror D.R. nu a înțeles să participe la ședința de judecată, iar domnul judecător D.D. a soluționat cererea fără participarea procurorului.

Din înscrisurile aflate la filele 94-104 rezultă că domnul judecător D.D. a procedat în mod similar în alte două dosare având ca obiect Legea nr.82/2012, respectiv a procedat la citarea doamnei procuror atât la Parchetul de pe lângă Judecătoria P. cât și la unitățile superioare de parchet.

În ceea ce privește atitudinea adoptată de domnul judecător D.D. față de reprezentantul parchetului, în timpul ședinței de judecată, secția constată că în cuprinsul **încheierii pronunțată la 14.10.2013**, dată în **dosarul nr. ____/280/2013** (filele 76-79 vol. III) se rețin următoarele:

„Instanța aduce la cunoștință procurorului că nu s-a venit în instanță cu propunere de arestare preventivă, ci s-a stabilit de procuror măsura obligării de a nu părăsi țara.

Procurorul arată că litera f a subzistat. Dacă există litera f nu înseamnă că neapărat trebuie să soliciți în instanță arestarea preventivă. Între timp s-au făcut acte de cercetare penală, s-au audiat martori, s-au observat o serie de elemente.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Instanța întreabă care erau temeiurile, cu referire la cele de la art. 148 Cpp.

Procurorul precizează că există temeiuri de fapt și temeiuri de drept. Temeiul de la 148 lit. f Cpp presupune în mod necesar existența unor temeiuri de fapt. Dacă cel puțin s-au menținut temeiurile de la litera f rezultă că în prezent ele nu au dispărut.

Instanța aduce la cunoștință că măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara se înlocuiește cu altă măsură când s-au schimbat temeiurile.

Procurorul apreciază că aceste temeiuri se referă la temeiurile de fapt. Temeiurile de fapt sunt multiple. Ele rezultă din dinamica procesului penal. Trebuie judecat dacă au mai apărut și alte temeiuri legale, ori în cauză au apărut, respectiv săvârșirea de noi infracțiuni.

Instanța precizează că face referire la litera f de la 148 Cpp.

Procurorul arată că nu se poate analiza acest aspect.

Instanța pune în discuție art.148 lit d Cpp, respectiv să se fi comis cu intenție o nouă infracțiune, adică cea din dosarul nr.____/P/2013. Astfel, dacă această nouă infracțiune era conexată la această cauză și nu era analizată din punct de vedere al măsurii preventive putea constitui potrivit dispozițiilor legale temei. De vreme ce ea nu a fost conexată și a fost judecată măsura preventivă mai subzistă acest temei ca măsură legală pentru înlocuire?

Procurorul arată că în respectivul dosar s-a soluționat pe temeiul legal de la litera f, chiar pe temeiurile de fapt avute în vedere pentru arestare preventivă, nu pentru fond. Adică ce se putea evidența ca mijloc de probă, indicii la momentul respectiv în raport cu comportarea infracțională a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

_____

_____

inculpatului. Ce s-a soluționat, întâmplător chiar de același complet, a fost lit. f de la art. 148 Cpp în raport cu acele fapte. Practica judiciară statuează că se pot lua concomitent mai multe măsuri preventive în cauze diferite. Evident că aceste cauze analizate separat nu presupun o reanalizare a temeiului de la litera f a celeilalte cauze. Pentru ca Judecătoria P. să ia măsura în prezenta cauză a fost suficient să existe elementele privind săvârșirea unor noi infracțiuni, începerea urmării penale și punerea în mișcare a acțiunii penale. Nu avea cum să se solicite o condamnare definitivă tot la fel cum nu avea relevanță să se vadă cumva dacă vreo instanță a analizat în baza art. 148 lit f Cpp, să se vadă dacă în raport cu acele infracțiuni acel temei legal art. 148 lit f Cpp urmează să fie aplicat și în cauză. Trebuie avută în vedere calitatea inculpatului. Trebuie stabilit dacă : - sunt îndeplinite condițiile art. 148 lit f Cpp, respectiv dacă inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă mai mare de 4 ani și există indicii că lăsarea în libertate a inculpatului reprezintă un pericol public, și dacă -inculpatul ar fi săvârșit cu intenție o nouă infracțiune. Ele în mod formal există. Astfel, lăsat în libertate acesta a săvârșit mai multe infracțiuni. Sub aspectul legalității nu se poate aduce nici o critică. Nu există autoritate de lucru judecat pe elementele puse în discuție, adică cele care au stat la analiza situației din dosarul nr. ____/P/2013, în sensul că nu ar exista infracțiuni și nici nu există autoritate de lucru judecat în dosarul de față în sensul că la un moment dat în cursul urmării penale procurorul nu și-a însușit propunerea de arestare preventivă, întrucât există dinamică în procesul penal.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Instanța întreabă pe reprezentantul parchetului dacă un inculpat comite mai multe infracțiuni, și toate sunt în urmărire penală a unui procuror și știe despre acestea se pot constitui dosare separate?

Procurorul arată că răspunsul său este da, existând practică judiciară în acest sens. ,,

De asemenea în **încheierea pronunțată în dosarul nr. ____/280/2012 la data de 14.11.2012** (filele 64-65 vol I) s-au consemnat următoarele:

„Instanța, la art. 26 C.p legiuitorul arată clar, complicele este persoana care cu intenție ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, care promite că va tăinui bunurile, sau că va favoriza infractorul chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită.

Procurorul, în cauza de față nu este cazul, ajutorul a fost dat fără o prealabilă înțelegere între cei doi.

Instanța, cu privire la declarația inculpatului legea spune ca se audiază inculpatul în fața procurorului, legea spune că inculpatul se prezintă la judecător după audierea de către procuror, or în cauză inculpatul nu a fost audiat a spus doar că-și menține declarația.

Procurorul, inculpatul a fost audiat, este dreptul său de a da sau a nu da declarație.

Instanța, inculpatul nu a spus că nu dă declarație.

Procurorul, inculpatul a spus că-și menține declarația, este vorba de nuanță.”

În **încheierea din data de 17.09.2013 pronunțată în dosarul nr. ____/280/2013** (filele 80-82 vol III) s-au consemnat următoarele:

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Interpelat fiind de către instanță de ce s-a reținut în sarcina inculpatului dispozițiile art. 217 alin (1) și (4) Cp, procurorul precizează că este ca la art. 208-209 Cp, alineatul (1) al art. 217 Cp se referă la distrugere și alineatul 4 al aceluiași articol arată circumstanțele. La precizarea instanței că inculpatul și-a distrus propriul autoturism procurorul arată că atunci când fapta a fost săvârșită prin incendiere nu are importanță al cui este bunul, atât timp cât se produce pericol public. (...)

Instanța aduce la cunoștință procurorului faptul că apărătorul inculpatului a invocat faptul că nu s-a făcut referire în propunere la alineatul 5 al art. 217 Cp .”

Potrivit dispozițiilor art.99 lit. c) din Legea nr.303/2004, modificată prin Legea nr.24/2012, constituie abatere disciplinară „atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței ..., inspectori judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții”.

Astfel, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. c) din Legea nr.303/2004, modificată prin Legea nr.24/2012, este necesar ca, sub aspectul laturii obiective, judecătorul să fi avut o atitudine nedemnă față de unul dintre subiecții pasivi expres enumerați de textul de lege, iar atitudinea respectivă să fie manifestată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Sub aspectul laturii subiective, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. c) din Legea nr.303/2004 modificată prin Legea nr.24/2012 este necesar ca atitudinile astfel caracterizate să fie asumate de judecător în mod conștient și voit sau acceptat.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

Secția apreciază că se circumscriu noțiunii de „atitudine nedemnă” acele manifestări comportamentale contrare standardelor de conduită stabilite prin legi și regulamente în sarcina magistraților .

Astfel, potrivit dispozițiilor art.90 alin.(2) din Legea nr.303/2004 republicată și modificată, „relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință”.

Potrivit art.4 alin.(1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, judecătorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

O conduită nedemnă este contrară și dispozițiilor art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, potrivit cărora judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate.

Mai mult, art.5 alin.2) lit.(b) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești instituie în sarcina judecătorilor obligația de a respecta normele codului deontologic, iar art.5 alin.2) lit.(d) din același regulament prevede că judecătorii au îndatorirea de a avea „un comportament decent și civilizat în relațiile de serviciu”.

Codul de conduită judiciară, intitulat și Principiile de la Bangalore, stabilește printre standardele de conduită, aplicabile și sistemului nostru

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

judiciar, atât pentru judecători, cât și pentru procurori, prevederi referitoare la imparțialitate și etichetă care impun magistratului obligația de a adopta un comportament, atât în cadrul exercitării funcției, cât și în afara acesteia, de așa natură încât să mențină încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în corectitudinea și imparțialitatea magistratului și de a-și exercita drepturile și libertățile cetățenești în conformitate cu demnitatea funcției judiciare.

Prin Avizul nr.3 din data de 19.11.2002 emis de Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni s-a apreciat că pentru susținerea independenței juridice atât la nivel instituțional cât și la nivel individual, fiecare magistrat trebuie să se comporte cu integritate atât în exercițiul funcțiunii, dar și în viața particulară.

Din interpretarea logică și teleologică a tuturor textelor normative enunțate anterior, raportat la speța de față, rezultă că modelarea statutului disciplinar al magistraților, integrat statutului profesional al acestora implică și extinderea obligației de a avea o comportare corectă, demnă și rezervată, de natură a menține neștirbit prestigiul justiției.

În conformitate cu Declarația privind etica judiciară de la Londra, din 2010, probitatea impune judecătorului să se abțină de la orice comportament lipsit de tact și delicatețe și nu doar de la cel care este contrar legii.

Puterile pe care le presupune funcția de judecător trebuie exercitate cu responsabilitate și exclusiv în interesul administrării eficiente a justiției, cu menținerea demnității și autorității instanței pe care o reprezintă.

Etica reprezintă o valoare ce impune magistratului bunele maniere și aparența respectării acestora, în îndeplinirea tuturor activităților pe care le desfășoară.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția apreciază că prin faptele reținute în sarcina pârâtului judecător și confirmate de probele administrate în cauză au fost încălcate dispozițiile legale prevăzute mai sus. Aceste fapte se înscriu în sfera manifestărilor contrare demnității funcției pe care domnul judecător o deține, fiind de natură a afecta prestigiul justiției.

Astfel, prin atitudinea adoptată în dosarul nr._____/280/2013, având ca obiect Legea 82/2012, constând în citarea în mod repetat a doamnei procuror D.R., precum și în înștiințarea parchetelor superioare despre lipsa din instanță a doamnei procuror, domnul judecător D.D. a depășit cadrul legal de desfășurare a procesului penal. Scopul acestor demersuri a fost doar de a sesiza conducerea parchetelor superioare și a primului procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria P. despre lipsa de la ședința de judecată a doamnei procuror D.R.

În situația în care aprecia că se impune prezența doamnei procuror la ședința de judecată, pârâtul avea la îndemână alte căi procedurale prevăzute de lege.

Or, înștiințarea unităților de parchet superioare despre lipsa procurorului de la ședința de judecată nu este o procedură prevăzută de lege, ci a fost aleasă de pârât cu scop de șicană.

Această atitudine a pârâtului se impunea a fi evitată cu atât mai mult cu cât, la data de 29.07.2013, domnul judecător D.D. a formulat o plângere penală la Parchetul de pe lângă Judecătoria P., plângere ce a revenit spre soluționare doamnei procuror D.R. La scurt timp după ce doamna procuror D.R. s-a pronunțat pe probele solicitate de pârât, în sensul că le-a admis în parte, completul din care face parte domnul judecător D.D., a fost investit, la data

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

de 5.11.2013 cu o cerere formulată de către doamna procuror, în baza Legii nr.82/2012. Doamna procuror D.R. a participat la ședința de judecată din 5.11.2013, punând concluzii asupra cererii formulate. Întrucât s-a simțit supusă unui interogatoriu din partea domnului judecător D.D., doamna procuror D. a înțeles să nu mai participe la următoarele ședințe ale completului condus de pârât, ședințe în care se soluționau cereri întemeiate pe Legea nr.82/2012.

Ședința din 8.11.2013 a avut loc pe fondul acestor tensiuni, astfel încât, procedând în modalitatea arătată mai sus, domnul judecător D.D. nu a făcut decât să amplifice această stare, dând naștere unor discuții conflictuale care au avut un rezultat negativ asupra imaginii persoanei judecătorului și a justiției în general.

Prin comportamentul adoptat în exercitarea atribuțiilor de serviciu față de reprezentantul parchetului, domnul judecător D.D. a încălcat dispozițiile art.5 alin.2) lit. (b) și (d) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, ale art.4 alin.(1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare raportate la dispozițiile art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

De asemenea, secția reține că modalitatea de interpelare a procurorului în ședința de judecată, precum și susținerea unui dialog judecător-procuror fără relevanță juridică, ci doar cu intenția de a evidenția eventualele greșeli de drept material sau procesual ale procurorului se circumscriu laturii obiective ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit c) din Legea nr.303/2004, modificată prin Legea nr.24/2012.

Este adevărat că judecătorul trebuie să aibă rol activ și să facă totul pentru aflarea adevărului, dar aceasta nu presupune a fi evidențiate greșelile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

apărătorilor sau ale procurorului, în ședința de judecată, acest lucru făcându-se prin soluția pe care o adoptă, în urma deliberării. Când o asemenea manifestare se repetă, așa cum s-a întâmplat în cauza de față, capătă gravitatea cerută de lege pentru existența abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit c). O astfel de atitudine nu face decât să transmită o stare de fapt ce nu este propice actului de justiție, fiind afectată încrederea participanților la proces în integritatea corpului judiciar.

Autoritatea morală a unui magistrat derivă din respectul și încrederea participanților la proces, impunându-se a fi câștigată și menținută în mod continuu. Judecătorul trebuie să aibă o poziție neutră în cadrul conflictului ce se poartă înaintea sa, să fie echidistant și să impună respect prin ceea ce face.

Prin atitudinea adoptată în timpul ședințelor de judecată, așa cum rezultă din încheierile menționate mai sus, domnul judecător D.D. a încălcat normele de conduită ce se impun a fi respectate de către judecător, în timpul ședinței de judecată, față de participanții la proces.

Această atitudine a avut un potențial de afectare a prestigiului funcției de magistrat și al justiției, ca valoare socială ocrotită de lege, în condițiile în care obligația de rezervă a magistraților presupune, prin însăși natura sa, moderație și reținere.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, este cea a intenției, magistratul realizând că încalcă principiile ce guvernează activitatea lor, prevăzând rezultatul faptei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sale, respectiv afectarea încrederii în actul de justiție, urmărind sau acceptând eventualitatea producerii lui.

Sub aspectul laturii subiective, secția reține că, vinovăția pârâtului judecător în săvârșirea faptei, sub forma intenției indirecte, este dovedită și rezultă din modul în care acesta a înțeles să se comporte cu participanții la proces, respectiv cu reprezentanții parchetului, în mod public.

Modalitatea în care a ales să se comporte duce fără echivoc la concluzia că atitudinea psihică a pârâtului față de acțiunile sale a fost aceea de prevedere a rezultatelor faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

Vinovăția magistratului în cadrul acestei abateri disciplinare se raportează atât la standardele de conduită impuse de profesie, cât și la cerințele societății concretizate în respectarea unor valori morale unanim acceptate.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept.

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art.100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, se vor avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptei săvârșite de pârâta judecător.

De asemenea, secția va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

în limitele legii, a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

Totodată Secția reține că pârâtul a mai fost sancționat disciplinar cu "avertisment" prin hotărârea nr.5/J/ 23.05.2007, iar pentru activitatea desfășurată, la ultima evaluare, a primit calificativul "foarte bine".

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând totodată caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să aibă ca efect evitarea unor manifestări susceptibile de a da naștere la interpretări de natură a afecta prestigiului funcției de magistrat, în special, și al justiției, în general.

Ca urmare, față de disp.art.100 lit. b) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, reținându-se și caracterul gradual al angajării răspunderii disciplinare, secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni”.

Văzând și dispozițiile art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

PENTRU ACESTE MOTIVE

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului D.D.D., judecător în cadrul Judecătoriei P.

În baza art.100 lit.b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului D.D.D., judecător în cadrul Judecătoriei P., sancțiunea disciplinară constând în *„diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni”*, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.c) și t) teza a II-a raportat la art.99¹ alin.2 din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 iunie 2014.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Grefă:
Judecător L.S..
Grefier C.R.